Ἡ ἀγοραφοβία ἔχει διάφορες μορφὲς

Διαδεδομένη μεταξὺ τῶν γυναικῶν

ΓΙΑ ΤΡΕΥΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΔΥΣΚΟΛΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Χωρὶς ὑυφιβολία πρέπει νὰ φταίει ἡ αὔξηση τῆς ἐγκληματικότητας στὶς μεγαλουπόλεις ἢ τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα ἢ ἀκόμη ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων ἔγινε πιὸ ἐπιθετικὴ πρὸς τὸν σύνανθρωπό τους. Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ὑπάρχουν σήμερα πολλὰ περισσότερα ἄτομα ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ μία νεύρωση, τὴν ἀγοραφοβία.

Πολλὰ παιδιὰ ἀρνοῦνται ἀκόμη καὶ νὰ πᾶνε στὸ σχολεῖο τους ἢ νὰ παίξουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους καὶ φοβοῦνται νὰ μείνουν μόνα τους, χωρὶς τὴν προστασία τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας.

Τὸ φαινόμενο τῆς ἀγοραφοβίας, λένε οἱ Ἀμερικανοὶ ψυχολόγοι, παρουσιάζεται στὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, γίνεται ὀξύτερο καὶ παίρνει ἀπειλητικὲς διαστάσεις.

«Ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄτομα γράφει ὁ κ. Λιούις Κούκ, τοῦ Ἀσσοσιέϊτεντ Πρές, κυρίως μάλιστα οἱ γυναῖκες, ὑποφέρουν ἀπὸ αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ φόβου. Ἡ ἀσθένεια ἀποκαλεῖται ἀγοραφοβία καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα ὁ χαρακτηρισμός: σημαίνει φοβία τῶν δημοσίων χώρων, τῆς ἀγορᾶς».

Ἡ Ἀμερικανίδα καθηγήτρια Κλαὶρ Γουήκς ἔγραψε καὶ εἰδικὴ μελέτη γιὰ τὴν ἀγοραφοβία καὶ τονίζει ὅτι 1.250.000 ἄτομα ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν πάθηση αὐτὴ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Στὴν Εὐρώπη ὁ ἀριθμὸς εἶναι πολὺ μεγαλύτερος.

Ἀλλὰ τὸ πιὸ σημαντικὸ εἶναι ὅτι τὰ 2)3 τῶν ἀσθενῶν, πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν σὲ εἰδικὴ θεραπεία γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ γίνουν καλά: διαφορετικά, θὰ δοῦν τὴ ζωή τους νὰ καταστρέφεται...

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΕΙΛΗ

«Ἡ ἀγοραφοβία — λέει ἡ Κλαὶρ Γοήκς — ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη ἀπειλὴ γιὰ τὴν Ἀγγλία οἱκογενειακὴ ψυχολόγος, ἀποτελεῖ τὴ μεγαλύτερη ἀπειλὴ γιὰ τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν ὑποχρεώνει νὰ μείνει στὸ σπίτι της. Ἡ νεύρωση αὐτὴ γίνεται, ἀκόμη, ἀφορμὴ καὶ γιὰ ἄλλες παθήσεις. Μοῦ ἔκανε κατάπληξη τὸ γεγονὸς ὅτι χιλιάδες γυναῖκες στὴν Ἀγγλία δὲν βγαίνουν ἀπὸ τὸ σπίτι τους. Συνάντησα μιὰ γυναῖκα ποὺ ἐπὶ μία δεκαετία δὲν ἔκανε καμμιὰ ἐπίσκεψη. Ἀλλὰ ἡ ἀγοραφοβία δίδηγεῖ τὶς γυναῖκες καὶ σὲ μιὰ παραίτηση καὶ ἔλλειψη διαθέσεως γιὰ ζωή».

Ὑπάρχουν ὁρισμένες γυναῖκες ποὺ φοβοῦνται νὰ πάρουν τὸ μπάνιο τους, ἄλλες ποὺ φοβοῦνται νὰ ντυθοῦν καὶ νὰ γδυθοῦν, ἄλλες ποὺ νομίζουν ὅτι θὰ πέσουν θῦμα κακοποιοῦ, βιαστοῦ.

Ἡ κυρία Γουήκς ἀναφέρει ὅτι τὸ 80% τῶν ἀσθενῶν ἀπὸ ἀγοραφοβία εἶναι γυναῖκες καὶ ὅτι εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία, δυστυχισμένες ὑπάρξεις, γιατὶ ζοῦν μέσα στὸ ψέμα, ποὺ χρησιμοποιοῦν κατὰ κόρον γιὰ νὰ δικαιολογηθοῦν γιὰ τὴν ἀπομόνωσή τους καὶ τὴν ἔλλειψη κοινωνικῶν σχέσεων. Τὸ χειρότερο ὅμως εἶναι ὅτι καταστρέφουν τὸν γάμο τους καὶ τὴν οἰκογένειά τους.

«Στοὺς ἄνδρες — συνεχίζει— τὸ φαινόμενο τῆς ἀγοραφοβίας εἶναι περιορισμένο, ὅ ὅτι αὐτοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πηγαίνουν στὶς δουλειές του. Ἀποφεύγουν ὅμως νὰ κάνουν ταξίδια ἀπὸ τὴ μιὰ πόλη στὴν ἄλλη καὶ συχνὰ καταστρέφουν εὐκαιρίες στὴ ζωή τους καί, τελικά, καὶ τὴ σταδιοδρομία τους».

ΠΟΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Ἡ ἀγοραφοβία παρουσιάζεται μὲ ποικίλες μορφές: ὑπάρχουν ἄτομα, ποὺ καταλαμβάνονται ἀπὸ ἕνα εἶδος παγκοσμίου ὅτι θὰ ζήσουν τὴ ζωή τους χωρὶς ἐναλλαγὲς καὶ ὅτι ὅλες οἱ μέρες τους θὰ εἶναι ὅμοιες. Μεγάλος ἐπίσης εἶναι ὁ φόβος τους ὅτι θὰ δεχθοῦν ἐπίθεση.

Ἡ γνώμη τῆς καθηγητρίας Γουήκς εἶναι ὅτι οἱ ἀγοραφοβικοὶ ἀναγνωρίζουν τώρα ὅτι εἶναι ἄρρωστοι καὶ ἐπιζητοῦν τὴ θεραπεία τους, ποὺ εἶναι δυνατή. Αὐτὸ ὅμως θὰ ἀπαιτήσει χρόνο. Ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ προετοιμάσει τὸν ἀσθενῆ γιὰ μιὰ περιορισμένη κοινωνικὴ δραστηριότητα. Καὶ γιὰ νὰ πετύχει στὴ θεραπεία πρέπει νὰ ἔχει τὴ συμπαράσταση καὶ τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογένειας.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑ

Ἡ πολιτικὴ ἄμυνα στὴν Ἑλβετία καλὰ ὀργανωμένη

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ

ΓΕΝΕΥΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Ἔξω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ νεώτατον δημόσιον σχολεῖον τοῦ Ὀστερμούνδιγκεν, εἰς τὴν Ἑλβετίαν, μία μυστηριώδης ἐξέδρα ὁδηγεῖ εἰς δύο ἐρυθρὰς θύρας, αἱ ὁποῖαι κλείουν τὴν εἴσοδον εἰς ἓν ὑπόγειον ὀχυρόν — τὸ ἐπιτελεῖον 130 ἐργατῶν Πρώτων Βοηθειῶν, ἐξωπλισμένων μὲ πλήρη ἐξάρτυσιν, ἀπὸ τῶν στολῶν των μέχρι τῶν πτύων καὶ τῶν ὑπερσυγχρόνων πυροσβεστικῶν συσκευῶν. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν ἄλλαι δύο ἐρυθραὶ θῦραι, αἱ ὁποῖαι κλείουν ἓν καταφύγιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ στεγάσῃ 150 ἄτομα. Ἀπλὰ εἰς αὐτό, ὑπογείως ἐπίσης, ὑπάρχει ἓν νοσοκομεῖον ἐκ 276 κλινῶν, πλήρως ἐξωπλισμένον ἐπίσης ἀπὸ τῶν χειρουργικῶν λαβίδων μέχρι τῶν διαιτημάτων τῶν νοσοκόμων.

Ἡ Ἑλβετία, ἡ εἰρηνικωτέρα χώρα τοῦ κόσμου, προσαρμόζεται ἐνεργῶς διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐνδεχόμενον πυρηνικὸν ὁλοκαύτωμα ἢ ἕνα μικρότερον πόλεμον, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαπολυθῇ ὑπὸ πολεμοχαρῶν γειτόνων της. Ἡ χώρα αὐτὴ τῶν 6,4 ἑκατομμυρίων κατοίκων καταβάλλει μίαν προσπάθειαν πολιτικῆς ἀμύνης, ἡ ὁποία ὑπερέχει κατὰ πολὺ ἐκείνης, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν ἀκόμη καὶ αἱ πλέον φιλόδοξοι τῶν Δυτικῶν χωρῶν.

Ἐὰν ἐκραγῇ εἰς πυρηνικὸς πόλεμος, τὰ 50% περίπου τοῦ πληθυσμοῦ θὰ δυνηθοῦν νὰ καταφύγουν εἰς «πραγματικῶς ἐκσυγχρονισμένα καταφύγια», ἐνῶ παλαιότερα καταφύγια θὰ δύνανται νὰ στεγάσουν ἄλλα 25% τοῦ πληθυσμοῦ της.

ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΑΑΠΑΝΗ

Ὁ Χάνς Μούμεντχάλερ, 49ετὴς ὁμοσπονδιακὸς διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, λέγει: «Ἐὰν τὸ ὁλοκαύτωμα ἀναβληθῇ μέχρι τοῦ 2000, τόσον τὸ καλλίτερον. Ἡ κυβέρνησις εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ νόμου νὰ προστατεύσῃ τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων ἑνὸς συγχρόνου πολέμου. Ἕως τότε, τὸ τρέχον πρόγραμμα κατασκευῆς καταφυγίων, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἐφαρμοζόμενον τῷ 1962 μετὰ τὴν κρίσιν τῶν πυραύλων τῆς Κούβας, θὰ ἔχῃ ἀποπερατωθῇ, θὰ στοιχίσῃ δὲ εἰς τοὺς Ἑλβετοὺς φορολογουμένους περὶ τὰ 3 δισεκατομμύρια δολλάρια».

Ἡ ἀτομικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν Ἑλβετῶν δὲν περιορίζεται εἰς τὴν φορολογίαν. Γενικῶς, ὅταν οἰκοδομῆται ἢ καὶ ἐπισκευάζεται μία οἰκία,, ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ κατασκευάζῃ καὶ καταφύγιον, σύμφωνον πρὸς τὰς ὑψηλὰς προδιαγραφὰς τῆς κυβερνήσεως, αἱ δὲ δαπάναι τὸν ἐπιβαρύνουν κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἓν καταφύγιον στοιχίζει, διὰ μίαν οἰκίαν, περὶ τὰς 3.000 δολλαρίων. Παρόμοιαι ὑποχρεώσεις βαρύνουν καὶ τὰ ἐργοστάσια, τὰ γραφεῖα καὶ τὰ ξενοδοχεῖα.

Τὸ κοινὸν δὲν ἐπιβαρύνεται μόνον οἰκονομικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀμύνης. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἄμυναν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ 420.000 Ἑλβετούς, ἤτοι δι' ὅλους τοὺς ἄνδρας ἡλικίας 20 ἕως 50 ἐτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνίκανοι πρὸς τὴν γενικὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ὑποβάλλονται ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄρρενες. Οἱ βοηθητικοὶ αὐτοὶ τῆς πολιτικῆς ἀμύνης ἀσκοῦνται ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ἀνὰ δύο ἡμέρας ἐτησίως κάθε χρόνον. Ἡ ἐκπαίδευσίς των γίνεται εἰς 55 στρατόπεδα καὶ 1.900 περίπου τοπικὰ κέντρα. Εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐντάσσονται καὶ οἱ πέραν τῆς ἡλικίας τῶν 50 ἐτῶν Ἑλβετοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τελειώσει τὴν στρατιωτικὴν των θητείαν καὶ οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν ἄλλα δέκα ἔτη εἰς τὴν πολιτικὴν ἄμυναν.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΜΥΝΗΣ

Τὸ κάνουν ἀπὸ περιττὴν πολεμοφοβίαν; Οἱ Ἑλβετοὶ δὲν τὸ πιστεύουν. Ἐν μέρει, ἡ γενικὴ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις, τὴν ὁποίαν ἔχει υἱοθετήσει ἡ Ἑλβετία ἀποτελεῖ ἕνα τρόπον ἀντισταθμίσεως τοῦ γενονότος ὅτι δὲν εὑρίσκεται ἐντετανιμένη εἰς στρατιωτικὰς συμμαχίας, οὐδὲ διαθέτει πυρηνικοὺς ἐξοπλισμούς. Δεικνύουσα εἰς τοὺς ἐνδεχομένους ἐχθροὺς της ὅτι οἱ Ἑλβετοὶ εἶναι σοβαρῶς ἀποφασισμένοι νὰ ὑπερασπισθοῦν μὲ κάθε τρόπον τὴν μικρὰν των χώραν, ἡ Ἑλβετία πιστεύει ὅτι ἀποτρέπει τὰς ἀποπείρας εἰσβολῆς.

«Εἰς οἱονδήποτε συμβατικὸν πόλεμον, αἱ μάχαι θὰ δοθοῦν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους μας», λέγει ὁ Μουμεντχάλερ. «Οὕτω, τὰ καταφύγια ἐγγυῶνται εἰς τοὺς Ἑλβετοὺς πολεμιστὰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν οἰκογενειῶν των. Ἀλλὰ καὶ ἄν, ἀκόμη, ἡ Ἑλβετία δὲν χρειασθῇ νὰ πολεμήσῃ, ἐν νέφος πυρηνικῶν καταλοίπων δὲν θὰ κυττάξῃ ἂν εἴμεθα οὐδέτεροι, προκειμένου νὰ πέσῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴ χώραν μας».

Ἑλβετοὶ ἐπίσημοι ὑπενθυμίζουν, ὅτι κατὰ τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἡ οὐδετερότης δὲν διεφύλαξε πάντοτε τοὺς Ἑλβετοὺς ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα βομβαρδισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγένοντο εἰς τὸ ἔδαφος των κατὰ λάθος, ἢ ἀκόμη, καὶ ἀπὸ τὰς ἀψιμαχίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της.

Τὰ σκάνδαλα τῆς Μαργαρίτας τῆς Ἀγγλίας σ' ἕνα βιβλίο

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ συνεχεῖς ψιθυροὶ διὰ τὴν ἐξωσυζυγικὴν ἐρωτικὴν δραστηριότητα τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας τῆς Ἀγγλίας ἀπεκορυφώθησαν μὲ τὴν δημοσίευσιν ἑνὸς βιβλίου, τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτει εἰς τὸ κατάπληκτον Βρετανικὸν κοινὸν τὰ μυστικὰ τοῦ ὑπνοδωματίου καὶ τὰς πολυπλόκους ἐρωτικὰς τάσεις τῆς ἀδελφῆς τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ Β'.

Τὸ βιβλίον φέρει τὸν τίτλον: «Μάργκαρετ: Μία Ἱστορία Ἔρωτος», εἶναι δὲ ἔργον τοῦ δημοσιογράφου Σάϊμον Ρῆγκαν. Συμφώνως πρὸς τὰς πρώτας κρίσεις, αἱ ἀποκαλύψεις του ἀποτελοῦν κατάφωρον παραβίασιν τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τῆς πριγκηπίσσης, θεωρεῖται, ὅμως, βέβαιον, ὅτι ἡ ἐνδιαφερομένη δὲν θὰ μηνύσῃ τὸν συγγραφέα ἐπὶ δυσφημήσει, διότι τοῦτο δὲν εἴθισται εἰς τοὺς βασιλικοὺς κύκλους. Ἔχων αὐτὴν τὴν βεβαιότητα τῆς ἀτιμωρησίας, ὁ συγγραφεὺς ἐδήλωσεν: «Ἠμποροῦν ἐὰν θέλουν, νὰ μὲ σύρουν εἰς τὰ δικαστήρια. Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀποδείξω τὰ πάντα, λέξιν πρὸς λέξιν».

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΧΟΡΗΓΙΩΝ

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου ἔχει προκαλέσει πολλὰς συζητήσεις εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς πριγκηπίσσης, ἀλλὰ καὶ σοβαρὰν στενοχώριαν εἰς τοὺς πιστοὺς ὑποστηρικτὰς τῆς Μοναρχίας. Ἤδη, πρὸ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἐτῶν, ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἐπιτρέψει σημαντικὰς αὐξήσεις τῶν βασιλικῶν χορηγιῶν, ἡ δὲ πριγκήπισσα Μαργαρίτα εἶχε λάβει μίαν αὔξησιν 5 χιλιάδων στερλινῶν εἰς τὴν χορηγίαν της, ἡ ὁποία τώρα, ἀνέρχεται εἰς 40.000 στερλίνας ἐτησίως, καθαρά. Ἡ δημοσίευσις τοῦ βιβλίου θὰ δείξῃ εἰς τὸ κοινὸν ὅτι οἱ Βρετανοὶ φορολογούμενοι χρηματοδοτοῦνμίαν πριγκήπισσαν γνησίου βασιλικοῦ αἵματος ἡ ὁποία, ὅμως, ἂν καὶ ὑπερώριμος εἰς τὴν ἡλικίαν, δὲν δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τὸ Ἔθνος.

Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Λονδῖνον ἐκ τῆς ἐπαύλεώς της εἰς τὴν Καραϊβικήν, ὅπου διήνυσε μακρὰς διακοπὰς μετὰ τοῦ νεαροῦ φίλου της Ρόδδυ Λιούελλυν. Διὰ τὸν Ρόδδυ' τὸ βιβλίον γράφει: «Εἶναι ἕνας τύπος ἐξαιρετικῶς ἱκανὸς μὲ τὰς γυναῖκας, κατέχει δὲ εἰς τὸ ἔπακρον τὴν τέχνην νὰ ἀρέσῃ εἰς αὐτάς. Εἶναι προφανὲς ὅτι ἡ πριγκήπισσα θεωρεῖ ἐξαιρετικῶς κολακευτικὸν δι' αὐτὴν τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τόσον ἔμπειρος νέος εἶναι ὁλοκληρωτικῶς ἀφοσιωμένος εἰς αὐτήν».

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΣΧΕΣΙΣ

Ὁ συγγραφεὺς συνεχίζει τὸ «κουτσομπολιό», λέγων ὅτι πρὸ τοῦ Ρόδδυ, ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα εἶχε μίαν ἐξωσυζυγικὴν σχέσιν μετὰ τοῦ Δομηνίκου Ἔλιοτ, 45ετοῦς ἀδελφοῦ τοῦ κόμητος Μίντ.

Πέραν τῶν κρίσεών του διὰ τὰ πρόσωπα τοῦ περιβάλλοντος τῆς πριγκηπίσσης ὁ Ρῆγκαν διατυπώνει τολμηρὰς κρίσεις καὶ περὶ αὐτῆς τῆς Μαργαρίτας, τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ὡς ἄτομον μὲ «ἐξαιρετικῶς ἐντόνους, ἀλλὰ λίαν ἐκλεπτυσμένας ἐρωτικὰς ὁρέξεις».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

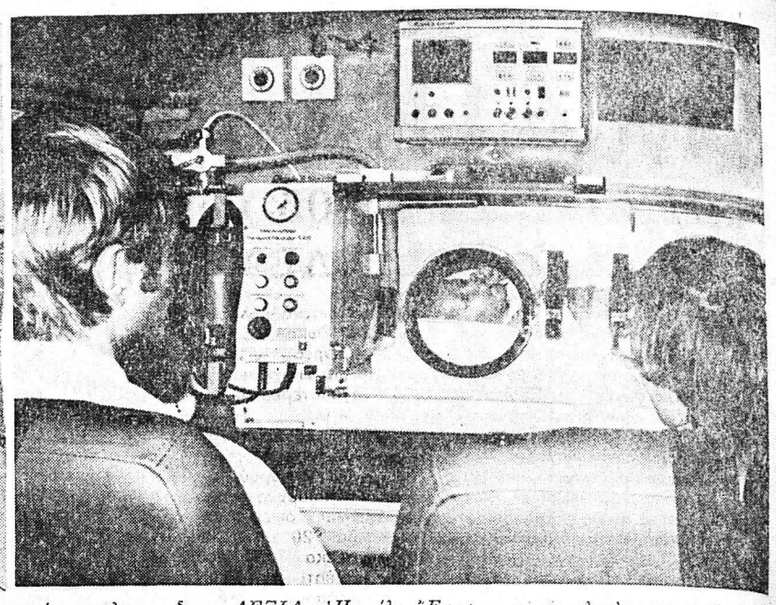

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Τὸ ἐργοστάσιο τῆς «Φολκσβάγκεν» στὸ Βόλφσμπουργκ ἀνέθεσε σὲ γυναῖκες μία ἐργασία ποὺ ἄλλοτε ἐβίδετο ἀποκλειστικὰ σὲ ἄνδρες: τὴν «ἐκκίνηση τοῦ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο». Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀπαιτεῖ εὐκινησία, περίβλεψη, γρήγορα ἀντίδραση καὶ «ἀπρόσκοπτο χέρι». Γιατὶ τίποτα δὲν εἶναι χειρότερο, ἀπὸ τὸ νὰ χτυπηθῇ, ἔστω καὶ λίγο, ἕνα καινούργιο αὐτοκίνητο. Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τοῦ γερμανικοῦ ἐργοστασίου ἀποτελεῖ ἔμπρακτη ἀναγνώριση τοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ γυναῖκες ὁδηγοῦν πιὸ συνετὰ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες. ΔΕΞΙΑ: Ἡ πόλη Ἐσλιγκεν τῆς Δυτ. Γερμανίας ἀπέκτησε τὸ εἰκονιζόμενο ὄχημα —θερμοκοιτίδα γιὰ μωρά, ποὺ στοίχισε 130.000 μάρκα. Ὅταν ἕνα παιδὶ γεννηθῇ πρόωρο, ἢ μὲ ἐπιπλοκές, μεταφέρεται μὲ τὸ ὄχημα αὐτὸ ταχύτατα σὲ νοσοκομεῖον παίδων. Ἔτσι κερδίζεται χρόνος καὶ ἡ περίθαλψη ἀρχίζει καθ' ὁδόν.

Μ' ἕνα σκάφος ἀπὸ καλάμι θὰ διαπλεύσῃ τὸν Ὠκεανόν

Γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι πῆγαν στὴν Ἀμερική

ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΝΟΡΒΗΓΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΟΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ὁ 63ετὴς Θὸρ Χέϋερνταλ, Νορβηγὸς ἀνθρωπολόγος, ἐξερευνητὴς καὶ τυχοδιώκτης, πιστεύει ὅτι ὀφείλει νὰ ἀποδεικνύῃ διὰ πράξεων τὰς θεωρίας του. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ, λοιπόν, ὅτι αἱ νῆσοι τῆς Πολυνησίας ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον ἀποικισθῇ ὑπὸ ἀρχαίων ναυτικῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, διέσχισε τὸν Εἰρηνικὸν ἐπὶ μιᾶς σχεδίας ἐκ τοῦ ἐλαφροῦ ξύλου τοῦ τροπικοῦ δένδρου βάλσα. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι ἦτο δυνατὸν νὰ εἶχον φθάσει εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἤπειρον πολλοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ Κολόμβου, διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν ἐπὶ ἑνὸς σκάφους κατασκευασμένου ἐκ παπύρου. Τώρα ὁ Χέϋερνταλ πρόκειται νὰ ὁδηγήσῃ ἓν σκάφος ἐκ καλάμου εἰς τὸν ποταμὸν Τίγρητα, ἀπὸ τὸν θεωρούμενον Βιβλικὸν Κῆπον τῆς Ἐδέμ, θὰ φθάσῃ ἔως τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ἐκεῖ δέ, θὰ προχωρήσῃ, εἴτε πρὸς τὴν Ἰνδίαν, εἴτε πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν... ἢ θὰ θυθισθῇ. Σκοπός του εἶναι νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Σουμέριοι, οἱ ὁποῖοι ἐδημιούργησαν εἰς τὸ Ἰράκ τὸν πρῶτον γνωστὸν πολιτισμόν, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐχρησιμοποιοῦν τὴν ὁδὸν αὐτὴν διὰ τὸ ἐμπόριόν των καὶ πρὸς διάδοσιν τοῦ πολιτισμοῦ των ἕως τὴν Ἰνδίαν.

Τὸ ἄρτι κατασκευασθὲν σκάφος τοῦ Χέϋερνταλ ὀνομάζεται «Τίγρις» ἔχει δὲ μῆκος 18 μέτρα. Εἶναι κατασκευασμένον ἐκ καλάμων συλλεγέντων ἐκ τῶν βάλτων τοῦ νοτίου Ἰράκ τὸ σχέδιόν του ἐγένετο βάσει σχεδιαγραμμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουν εὑρεθῇ εἰς τὰς ἀρχαίας ἠηλίνας πινακίδας τῶν Σουμερίων. Ἀρχικῶς, Ἰρακινοὶ ἐργάται συνέδεσαν τὰς καλάμους εἰς δέσμας, ἐν συνεχείᾳ δὲ αἱ δέσμαι συνεδέθησαν μεταξύ των καὶ ἔσχημάτισαν τὸ κέλυφος τοῦ πλοίου.

Ἐνῶ εἰς τὰ προηγούμενα ταξίδια των ὁ Χέϋερνταλ καὶ οἱ συντροφοί του ἐπήγαναν κατὰ τὴν φορὰν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ρευμάτων, εἰς τὸ παρὸν ταξίδιον ὁ «Τίγρις» θὰ δύναται νὰ πλέῃ κατὰ τὴν βούλησιν τῶν πλοιάρχων του. Διότι τὸ πλοῖον τοῦ τοῦ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ ἓν μέγα τετράγωνον ἱστίον καὶ δώδεκα ξυλίνας κώπας, ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει μῆκος 6 μέτρων.

Ὁ Χέϋερνταλ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μόνον ἄριστος ἀνθρωπολόγος ἀλλὰ καὶ ἱκανώτατος εἰς τὸ νὰ εὑρίσκῃ χρηματοδότας, ἀπήντησεν ὅλα τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ ἀφηγήματος «Τίγρις», τὸ ὁποῖον θὰ συγγράψῃ εἰς τὴν Βρετανικὴν Ἑταιρείαν Ραδιοφωνίας, ἡ ὁποία διώρισεν εἰδικὸν κινηματογραφιστὴν διὰ νὰ προσλάβῃ πλήρωμα ἐξ ἑννέα ἀνδρῶν, ἀποτελούμενον ἀπὸ ἕνα Ἀμερικανόν, ἕνα Ρῶσσον, ἕναν Ἰταλόν, ἕνα Μεξικανόν, ἕνα Ἰάπωνα, ἕνα Γερμανόν, δύο Σκανδιναυοὺς καὶ ἕναν Ἰρακινόν. Τρεῖς Ἰνδοὶ λοστρόμοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσληφθῆ, ἀπεχώρησαν ὅταν ἔρριψαν μίαν ματιὰν εἰς τὸ σκάφος.

Ὁ «Τίγρις» θὰ ταξιδεύσῃ ἔχων ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ὁ δὲ πλοῦς του προυηγήθη δύσκολος διὰ τὸ πλήρωμά του. Τὸ πλήρωμα θὰ πρέπει νὰ προσέχῃ πολὺ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ρυμουλκήσεως τοῦ σκάφους ἐπὶ τοῦ Σάτ ἐλ Ἀράμπ, τοῦ στενοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ρέει ἀπὸ τοῦ σημείου ὅπου ἑνώνονται ὁ Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης. Ἐν συνεχείᾳ θὰ πλεύσουν εἰς τὸν Περσικὸν Κόλπον καὶ διὰ τῶν ἀνωμάλων Στενῶν τοῦ Χορμούζ, ἕως ὅτου διασχίσουν τὴν Ἀραβικὴν θάλασσαν, μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς ἢ τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ ὕδατα αὐτά, τὰ ὁποῖα περιβάλλονται ὑπὸ τῶν πετρελαιοπαραγώγων χωρῶν, διασχίζονται νυχθημερὸν ὑπὸ τεραστίων ὑπερπετρελαιοφόρων, τὰ ὁποῖα, τὴν νύκτα, εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀντιληφθοῦν τὸ μικρὸν καλαμένιο σκάφος καὶ νὰ τὸ ἀνατρέψουν χωρὶς κἂν τὰ πληρώματά των νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν! Διότι τὸ καλάμι δὲν συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ραντάρ, οὕτω δέ, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὴν ὀθόνην του.

Ὁ ἠθοποιὸς Κέρκ Ντάγκλας περνᾶ κρίση

ΤΟΡΙΝΟ. Τριάντα χρόνια, στὸν κινηματογράφο, μὲ μιὰ λαμπρὴ σταδιοδρομία, ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς Κὲρκ Ντάγκλας δὲν ἔχει χάσει τὴ ζωτικότητά του. Πρὶν 25 περίπου χρόνια ὑποδύθηκε τὸν Ὀδυσσέα, ἔγινε κατόπιν Σπάρτακος. Ἀμερικανὸς ἀστυνομικός, σκληρὸς σωματώτης, ἐπίμονος καὶ τολμηρὸς ἐρευνητής, γιὰ νὰ παίξει σὲ ἕνα ἀκόμη ἔργο του μὲ τὸν τίτλο «Ὁλοκαύτωμα 2000».

Πρόκειται γιὰ μιὰ ταινία οἰκολογικοῦ δράματος, ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι καὶ ἡ πρώτη ποὺ παρουσιάζει τόσο ἔντονα τὸ μεγάλο αὐτὸ πρόβλημα τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὁ Κέρκ Ντάγκλας, σὲ μιὰ συνάντησή του μὲ τοὺς Ἰταλοὺς δημοσιογράφους, τονίζει ὅτι σήμερα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἠθοποιοῦ ἔγινε πιὸ δύσκολο ἀπὸ κάθε ἄλλη προηγούμενη φορά.

Προσθέτει:

—Ἡ μεγάλη κρίση τοῦ κινηματογράφου προῆλθε ἀπὸ τὴν τηλεόραση. Σήμερα, ἡ κρίση γενικεύθηκε σὲ ὅλη τὴ βιομηχανία καὶ οἱ ἠθοποιοὶ καλοῦνται καὶ αὐτοὶ νὰ πληρώσουν τὸ τίμημα.

Ὅσο γιὰ τὸ σημερινὸ κινηματογράφο, παραδέχεται ὅτι παρουσιάζει μεγάλη ζωτικότητα καὶ ὅτι τώρα γυρίζονται μεγάλες ταινίες.

Ὁ Κὲρκ Ντάγκλας ἐκμυστηρεύεται κατόπιν ὅτι ἡ ζωή του ἦταν πολὺ σκληρή. Κατάγονταν ἀπὸ Ρώσσους γονεῖς, ἀγράμματους καὶ ὅτι βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ τὰ κάμει ὅλα μόνος του γιὰ νὰ μπορέσει νὰ προκόψει.

Ἀναπτύσσοντας τὶς ἰδέες του γιὰ τὸν κινηματογράφο παρατήρησε:

—Ἔχω τὴ γνώμη, ὅτι ὁ κόσμος ποὺ πάει στὸν κινηματογράφο, θέλει περισσότερο τὴν ψυχαγωγία. Ὁ κινηματογράφος δὲν εἶναι σχολεῖο γιὰ νὰ διδάξει. Βέβαια, κάποιο συμπέρασμα πρέπει νὰ βγάζει, ὁ θεατής.

Εἶπε ὅτι ἐκτιμᾶ ἰδιαίτερα τὴ φιλία καὶ ὅτι ἕνας καλὸς φίλος ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὸν κόσμο. Καὶ εἶναι εὐτυχισμένος γιατὶ μπορεῖ νὰ ἀναφέρει δύο τέτοιους φίλους του, ὅπως εἶναι ὁ Μπάρτ Λάγκαστερ, καὶ ὁ Τζὼν Γουαίην.

ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΑΜΕΙΟ

Εἰδικὴ ὀργάνωση πρὸς προστασίαν θαλασσίων ζώων

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΑ ΕΚΛΕΙΨΟΥΝ

ΜΟΡΤΖ (Ἑλβετία). Ἡ ρύπανσις καὶ ἡ ἀκόρεστος ἀλεία φονεύουν τὰς θαλάσσας. Αἱ φάλαιναι, οἱ δελφῖνες καὶ αἱ φῶκαι καὶ ἄλλα θαλάσσια ζῶα, ἀντιμετωπίζουν τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐξόντωσιν. Πρὸς διάσωσιν τῶν θαλασσῶν, τὸ Παγκόσμιον Ταμ